

Zpravodaj obce

V. ročník, říjen 2019

Čtvrtletník

Registrováno u Ministerstva kultury ČR
pod evidenčním číslem: MK ČR E 21 992

KOŽUŠANY - TÁŽALY

PRVNÁČCI ZASEDLI DO ŠKOLNÍCH LAVIC

Začal nový školní rok. Děti ještě plné prázdninových zážitků usedly do školních lavic. Vzpomínáme na jejich práce otisknuté ve Zpravodaji před prázdninami a srovnáváme, zda se splnila jejich očekávání.

Pro prvňáčky a jejich rodiče nastává změna. Přišli s úsměvem a velkým odhodláním. Paní ředitelka, pan starosta a paní učitelka je přivítali a děti se porozhlédly po škole. Byly odvážné a vstřícné, pěkně komunikovaly, neobjevily se žádné slzičky. Jen samé úsměvy a ochota zapojit se. Starší děti si prohlédly učebnice a pomůcky, knihy si hned odnesly domů na obalení.

V prvním týdnu si děti v upraveném režimu zvykaly na školní povinnosti. Cestou do školy, prožily sportovní dopoledne a v programu „Jsem školák“ se seznamovaly se školním řádem a s bezpečností ve škole.

Často nás navštěvují loňští čtvrtáci, dnes pátáci, a nosí zprávy o úspěších ze školy v Nemilanech. Chlubí se krásnými známkami a jsou spokojeni. Máme z nich radost.

První ročník bude ve školním roce 2019 – 2020 navštěvovat 13 žáků, druhý ročník 8 žáků, ve třetím a ve čtvrtém ročníku jich bude po 9.

Školu řídí paní ředitelka Mgr. Zdenka Vašíčková, která je zároveň třídní učitelkou ve 3. a 4. ročníku. Třídní učitelkou v 1. a 2. ročníku je paní učitelka Mgr. Jiřina Kubíková. Funkci asistentky pro integrované děti 2. ročníku bude vykonávat paní Jana Mrázková a funkci školního asistenta paní učitelka Mgr. Miroslava Lukášová. Školnicí je paní Jana Špičáková.

V mateřské školce jsme v novém školním roce přivítali osm nových malých dětí, některých teprve dvouletých. Na školku si tihle malí šikulkové zvykli velice rychle a skoro bez slziček. Předškolních dětí máme čtrnáct.

Každý den po obědě trénují své vědomosti, dovednosti a schopnosti pro vstup do základní školy.

Věříme, že se nám ve škole i školce bude po celý školní rok 2019/2020 dařit a děti do nich budou chodit rády a s úsměvem na rtech. Přejeme jim hodně úspěchů a jejich rodičům potom radost ze svých ratoletů.

Mgr. Zdenka Vašíčková, ředitelka školy

Jsme noví obyvatelé vaší – teď už i naší obce Tážaly. Přistěhovali jsme se před čtyřmi měsíci z rušné Olomouce, kde jsme bydleli od narození. Léto bylo nádherné, po dvaceti letech jsme se vrátili k jízdě na kole a poznávali okolí Kožušan – Tážal. Všechny malé vesničky – každá má sportoviště nebo hřiště, něco málo pro dětské vyžití a také na osvěžení pro místního i přespolního žíznavce.

Cesta na kole je báječná – ale! Na rozdíl od ostatního okolí Olomouce tu chybí cyklostezka. Po polích to jde, ale nesmí zapršet, potom padáte do vyježděných, rozbahněných kolejí, což až tak příjemné není. Škoda, cyklostezka by byla prima. Dozvěděla jsem se, že nedopadla dobře dohoda s místním majitelem polí. Nejde jen o krásné vyjíždky, ale hodně obyvatel by mělo možnost jezdit do práce na kole, což by určitě prospělo i jejich zdraví a ulehčilo dopravě.

Náš domeček je nádherný a zamilovali jsme si i zahradu, kde jsme strávili celé léto. Počítáme s vnučkou vagónky, které projíždí za zahradou po železniční trati.

Ani jsem si neuvědomila a přišlo září a já šla s vnučkou do 1. třídy. Byla to krása, jeden domeček hezčí než druhý, před každým plno květin, majitelé se starají, aby ten jeho byl ten nej.

Ale postupem času jsem zažívala šok, vůbec nechápu, proč přes Tážaly jezdí tolik ohromných aut (jak říká moje vnučka), když kolem vesnice vede dálnice? Napočítala jsem jen během cesty do školy přes padesát! A nejen to, u místní školky, kam se široké kamiony nevlezou, jedou klidně v protisměru. Je jen otázkou času, kdy dojde k neštěstí!

A tak se ptám: Proč to nikoho v tak krásné obci nezajímá? Proč nikdo nemá strach, že jejich děti skončí pod koly kamionu?

Když přišla jednoho rána výjimečně bouřka a hodně pršelo, šly jsme s vnučkou do školy. Musela jsem vymyslet hru – stále sledovat silnici a když se blížil kamion (což bylo skoro stále), rychle utíkat do průjezdu nejbližšího domu. Proč? Nákladní auta by nám poskytla báječnou sprchu, žádný totiž nepřibrzdil a jel jako o život (určitě víc jak 50 km rychlostí)!

Takže bychom do školy dorazily jako hastrmani. Jenže – kdo nestihá utíkat – musí zůstat doma nebo se nechat řádně vykoupat.

Proč v jiných obcích mají upozornění na snížení rychlosti, zpomalovací pásy a u nás nic? Přece není možné na tak zúžené cestě (např. za obecním úřadem a místním hostincem „U Kupce“) nechat projíždět tolik ohromných aut! S vnučkou si můžeme povídat až za obchodem s potravinami, protože jinak se vůbec neslyšíme.

Tak se ptám – co s tím lidičky uděláme? Vždyť když se chce a je to aspoň trošku možné, tak nějaké řešení se přece musí najít!

Vaše sousedka Naďa

Poznámka redakce (Diana Buchtová) – i když znám paní Naďu velmi krátce, poznala jsem, že má srdce na pravém místě a vážím si toho, že se všem spoluobčanům otevřela. Je vidět, že jí na bezpečnosti v naší vesnici opravdu záleží.

PRVNÍ ZASTÁVKA HVĚZDICOVÉ CYKLOJÍZDY SE USKUTEČNILA V TÁŽALECH

Originální akcí vyvrcholil letošní Evropský týden mobility na střední Moravě. V sobotu 21. září vyrazily tři skupiny cyklistů z Olomouce, Přerova a Prostějova, aby se po předem připravených trasách dostaly na místo setkání na faře v Dubu nad Moravou.

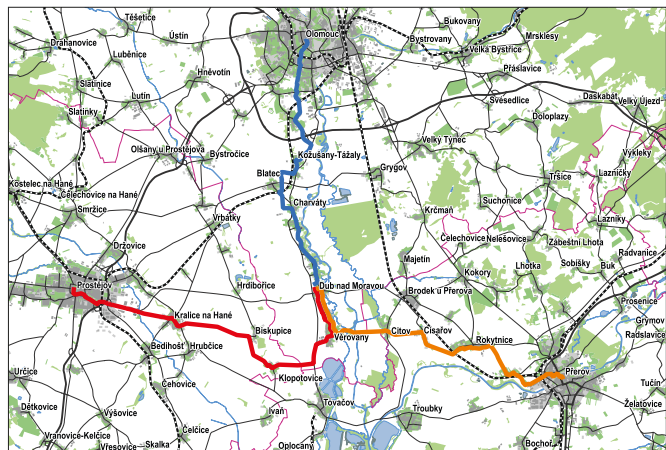
Do této akce, tzv. Hvězdicové cyklojízdy, se zapojili primátoři Mirek Žbánek z Olomouce, Petr Měřínský z Přerova a František Jura z Prostějova. K nim se připojili zájemci z řad veřejnosti. Společná vyjížďka měla ukázat, zda a jak moc je střední Morava cyklistům pro cestování na kolech nakloněna a hlavně inspirovat

lidi k tomu, aby se snažili co nejčastěji používat jízdní kolo místo automobilu.

Délka trasy: cca 16 km vedla z Masarykova náměstí v Olomouci a první zastávka byla v Tážalech, kde proběhla diskuze s místními zastupiteli a občany. Poté se pokračovalo s krátkými zastávkami a podobnými diskuzemi v Blatci a Charvátcech.

Krátce před polednem všechny tři skupiny dorazily do Dubu nad Moravou a setkání s vyhodnocením, drobným pohoštěním a zábavným programem se uskutečnilo na tamní faře.

M.Ž.

OD PŘÍŠTÍHO ROKU BUDE JÍZDA VLAKEM JEŠTĚ SNADNĚJŠÍ.

Občané jezdící v Olomouckém kraji vlakem budou mít od 1. ledna 2020 výrazně snazší cestování. Změny vyplývají z nově uzavřené smlouvy mezi krajem a Českými drahami. Nová opatření se dotknou i vlaků společnosti RegioJet.

Ve všech osobních a spěšných vlacích v Olomouckém kraji začne od 1. ledna 2020 platit výhradně Tarif IDSOK. Ten lidem umožňuje přestup mezi různými dopravními prostředky.

Cestující díky tomu budou moci využít k přepravě vlaky, autobusy i městskou hromadnou dopravu.

Od 1. ledna 2020 nebudou v osobních a spěšných vlacích platit IN-karty Českých drah.

Od stejného termínu bude možné s Jízdenkou IDSOK cestovat také rychlíky a expresem Českých drah. Občané je využijí při jízdě linkami dálkové osobní dopravy R8, R12, R13, R18, R27 a Ex2.

Stejná pravidla budou platit i ve vlacích dopravce RegioJet. S Jízdenkou IDSOK cestující budou moci využívat jeho spoje na trati Kojetín – Přerov – Hranice.

Informace o dalších změnách krajský koordinátor dopravy průběžně zveřejní na webu idsok.cz. Cestující se mohou obrátit také na Infolinku IDSOK na telefonním čísle 588 88 77 88 denně od 5 do 22.30 hodin kromě víkendu a dnů pracovního klidu.

MLADÍ HASIČI

Ve čtvrtek 22.8. jsme se vydali se čtrnácti dětmi do Ostružné v Jeseníkách. Cesta vlakem byla pro nás všechny velkou výzvou.

Chvilí po poledni jsme dorazili na místo, některým dobře známou chatu Anežku v Ostružné. Po rychlém přivítání s majiteli a ještě rychlejší ubytování jsme se vydali prozkoumat okolí. Naším cílem byly nedaleké vojenské pěší bunkry. Ovšem cesta lesem nás velmi překvapila. Kam jsme se podívali, vykukovaly na nás nádherné houby. Nikdy bychom nevěřili, s jakou vervou se děti vrhly do sbírání. Museli jsme vyslat rychlou spojku pro košík, abychom odnesli aspoň část úrody. Po večeři jsme si zahráli společenské hry a šli brzy spát.

Další den jsme přijali srdečné pozvání k návštěvě místní hasičské zbrojnice. Je to krásně spravená budova, nezbylo nám než potichu závidět. Pěšky jsme se vypravili do Petříkova, na bobovou dráhu. Nebylo nikoho, kdo by se nesvezl. Děti byly tak nadšené, že jízdu několikrát opakovaly. Večer jsme se vykouпали v domácím bazénu a unaveni šli spát.

V sobotu jsme měli naplánovaný celodenní výlet na Šerák. Protože s námi byly i malé děti, cestu na vrchol jsme absolvovali lanovkou. I když někteří jeli poprvé, cestu jsme bez problémů zvládli. Někteří stateční se vydali na Obří skály, ostatní sbírali borůvky, kterých tam bylo plno. Za odměnu nám majitelé chaty druhý den upekli výtečný borůvkový koláč.

Cestou ze Šeráku nás přepadl déšť, ale všichni jsme ji zvládli bez úhony. Odpočinuli jsme si opět v bazénu, někteří hráli společné hry u chaty.

V neděli nás čekala cesta domů. Před odjezdem vlaku jsme neodolali a opět jsme vyrazili do lesa na houby. Za malou chvilku jsme nasbírali spoustu košíků, které jsme si dovezli domů.

Pobyt v Jeseníkách se nám vydařil, všichni si odpočinuli, navázali nová přátelství. Těšíme se, kam vyrazíme další prázdniny.

Diana Buchtová
Petr Šmakal
Lucie Lakomá
Jitka Šmakalová

V dnešní době je velice obtížné najít tiché a klidné místo, kde by si člověk příjemně odpočinul od hluku vnějšího světa. Ticho se stalo žádanou a vyhledávanou komoditou, za kterou je ochoten připlatit každý rozumně uvažující zájemce o koupi nějaké nemovitosti. Nikdo si asi nepřeje bydlet u hlučné komunikace, vedle restaurace s nočním barem či hlasitou hudební produkcí, anebo v sousedství vlakové tratě či blízko letiště.

Když moji prarodiče Evženie a Jaroslav Buchtovi v roce 1931 začali stavět dům na pozemku v Tážalech, neexistovala zde asfaltová silnice. I když dědeček získal v roce 1936 vůdčí list opravňující jej k řízení motorových vozidel, vozidla v té době byla na vesnici spíše vzácností. O čtyřicet let později, když dědeček sedával venku před domem, napočítal maximálně dvacet vozidel denně. To by se panečku divil, jak to dnes v naší obci

svíští, že občané nemají šanci ani v klidu přejít vozovku směrem na zastávku autobusu. Starší sousedé rádi v minulosti společně sedávali na židlích či lavičkách u svých domů a povídali si. Dnes by se díky dopravě na silnici ani neslyšeli.

Lituji všechny obyvatele, kteří bydlí blízko u silnice, kudy jezdí zejména během všedních dní těžká kamionová doprava a tisíce osobních vozidel počínaje čtvrtou hodinou ranní až do 22 hodiny. Jen během těch pár málo hodin v noci je v obci relativně klid. A bohužel právě tyto klidné noční hodiny zkreslují celkovou situaci v rámci měření hluku v obci, neboť naměřené hodnoty se průměrují. To, že za obcí vede železniční trať, která je také hlučná, na tichu rovněž nepřidá.

Ze stavebních úprav domů zdejších obyvatel je patrné, že s hlukem každý bojuje po svém. Zatímco v minulosti byly předzahrádky plné květin, dnes se sází hlukové zábrany v podobě vzrostlých stromů a keřů na hranici předzahrádek s chodníkem. V domech se mění okna, nejlépe na trojskla s lepší zvukovou izolací. Lidé na okna instalují venkovní žaluzie a mění vnitřní uspořádání domu. Když je léto, a poslední dobou bývá velmi teplé, není možné otevřít okna a větrat, protože celodenní hluk zvenčí vyčerpává a není v pokoji orientovaném do ulice slyšet vlastního slova. Takové horké letní noci bez možnosti větrání, jsou zkouškou fyzické odolnosti. Ne každý si v domě může dovolit instalovat klimatizaci a ne každý ji snáší bez zdravotní újmy.

Při každém průjezdu nákladního vozu, zvláště těch plně naložených, vnímáme otřesy domu, praskají zdi, poskakuje nádobí v kredencích a je nutné pomýšlet na zpevnění základů domů či stropů. To všechno jsou opatření směřující k ochraně zdraví, soukromí, životního prostředí a vlastnického práva, které jdou nad rámec běžných výdajů každé domácnosti.

A nesmíme zapomínat na to, že z každého vozidla se uvolňují do ovzduší zplodiny, jakož i jemný prach z brzdových destiček, které dýcháme a jsou karcinogenní. Lidé se přizpůsobují dopravě na silnici i tím, že buď na kole jezdí po chodníku, anebo jízdu na kole úplně vzdali. Přitom právě tento způsob dopravy je všude po světě podporovaný.

Lékařské studie prokazují, že hluk má nepříznivý vliv na lidské zdraví. Má významný vliv na psychiku a často způsobuje únavu, depresi, rozmrzelost, agresivitu, zhoršení paměti, ztrátu pozornosti a celkové

snížení výkonnosti. Dlouhodobé vystavování nadměrnému hluku způsobuje vysoký krevní tlak, poškození srdce, snížení imunity, chronickou únavu a nespavost. Výzkumy prokázaly, že výskyt civilizačních chorob přímo vzrůstá s hlučností daného prostředí.

Také hluk během spánku snižuje jeho kvalitu i hloubku. Člověk se probouzí ráno unavený a je více psychicky v nepohodě. U hladiny hluku 120 dB je možné nebezpečí poškození buněk a tkání, 90 dB skýtá možné nebezpečí pro sluchový orgán, hladina hluku 60 až 65 dB představuje možné nebezpečí pro vegetativní systém a hluk vyšší než 30 dB je nebezpečný pro nervový systém a psychiku. K citlivým osobám na hluk se řadí děti a mladiství, dále senioři s určitým onemocněním (např. vysoký krevní tlak), lidé zotavující se doma po nemoci a operaci, dále lidé s poruchami sluchu a zraku, jakož i lidé pracující ve směnném provozu.

Článek 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod zakládá právo každého na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a korespondence. Článek 1 Dodatkového protokolu k evropské Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod stanoví, že každá fyzická nebo právnická osoba má právo pokojně užívat svůj majetek. Evropský soud pro lidská práva rozhodl, že právo na příznivé životní prostředí je součástí práva na ochranu soukromého a rodinného života.

Náš Ústavní soud vydal nálezný sp. zn. III. ÚS 70/97, kde uvedl, že „1. Skutečnost, že životní prostředí je veřejným statkem (hodnotou) ve smyslu preambule Ústavy a Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a čl. 7 Ústavy, nevylučuje existenci subjektivního práva na příznivé životní prostředí (čl. 35 odst. 1 Listiny), jakož i práva v zákonem stanoveném rozsahu se jej domáhat (čl. 41 Listiny)“.

Listina základních práv a svobod zakotvuje právo každého na ochranu zdraví. Každý má také právo na ochranu soukromého a rodinného života, jakož i příznivé životní prostředí. Vlastnictví nesmí být zneužito na újmu práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Jeho výkon nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem. O snížení hlukové zátěže je povinen starat se i stát v rámci péče o veřejné zdraví. Jak stát tuto roli v České republice zastává, dokazuje také stávající legislativa a opatření v rámci zavedení mýtného či dlouhodobých oprav na pozemních komunikacích, která v podstatě vhná nákladní dopravu v rámci objížděných tras do našich obcí. Právě situace ohledně hluku z dopravy jasně ukazuje, že stát tuto svoji péči zanedbává a zdraví občanů není pro něj jasnou prioritou.

Zákon č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů upravuje povinnosti osoby provozující zdroje hluku a vibrací. Osoba, která používá, popřípadě provozuje stroje a zařízení, které jsou zdrojem hluku nebo vibrací, mj. vlastník pozemní komunikace, dále provozovatel či vlastník dráhy, jakož i osoba, která je pořadatelem veřejné produkce hudby anebo osoba, která k pořádání veřejné produkce hudby poskytla stavbu, jejichž provozem vzniká hluk, jsou povinni zajistit, aby hluk nepřekračoval hygienické limity pro chráněný venkovní prostor, chráněné vnitřní prostory staveb a chráněné venkovní prostory staveb, a aby bylo zabráněno nadlimitnímu přenosu vibrací na fyzické osoby v chráněném vnitřním prostoru stavby.

Hlukem se podle tohoto zákona rozumí zvuk, který může být škodlivý pro zdraví a jehož imisní hygienický limit stanoví prováděcí právní předpis. Prováděcí právní předpis upravuje hygienické limity hluku a vibrací pro denní a noční dobu, způsob jejich měření

a hodnocení. Noční dobou se pro účely kontroly dodržení povinností v ochraně před hlukem a vibracemi rozumí doba mezi 22.00 a 6.00 hodinou. Tímto prováděcím předpisem je nařízení vlády č. 272/2011 Sb. o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací.

Na měření hlučnosti venkovní komunikace v rámci řadových domů postavených u silnice procházející naší obcí, se bohužel aplikují méně přísná měřítka hlukové zátěže. Jde o pojem stará hluková zátěž. Starou hlukovou zátěží se rozumí hluk v chráněném venkovním prostoru a chráněných venkovních prostorech staveb působený dopravou na pozemních komunikacích nebo drahách, který existoval již před 1. lednem 2001 a překračoval hodnoty hygienických limitů stanovené k tomuto datu pro chráněný venkovní prostor a chráněný venkovní prostor stavby.

Dle současné rozhodovací praxe je pod překračovanými limity nutno chápat hodnotu limitu staré hlukové zátěže v roce 2001 – tedy 70 dB v denní době a 60 dB pro silniční dopravu v noční době. Hygienický limit ekvivalentní hladiny akustického tlaku A staré hlukové zátěže nelze uplatnit v případě, že se hluk působený dopravou na pozemních komunikacích a drahách po 1. lednu 2001 v předmětném úseku pozemní komunikace nebo dráhy zvýšil o více než 2 dB. Právní předpisy umožňující aplikaci méně přísných měřitek hlukové zátěže jsou v přímém protikladu proti základním právům upraveným Listinou základních práv a svobod.

Každý, kdo před rokem 2001 stavěl dům v obci u silnice, přičemž většina z nich byla vybudována mnohem dříve před rokem 1990, nepočítal vůbec s tím, jak se zvýší doprava v obci. Soukromé vlastnictví, jakož i právo na ochranu zdraví, soukromého a rodinného života, a zejména právo příznivé životní prostředí, je zde v područí limitů staré hlukové zátěže, čímž si stát značně ulehčuje situaci a brání se nespokojenosti občanů bydlících ve staré zástavbě odkazem na to, že mají smůlu, protože si dům postavili v nevhodné lokalitě dávno předtím, než daná situace vůbec vznikla.

Kromě hluku je samozřejmě s jízdou nákladní dopravy a zejména kamionové, spojen další negativní fenomén, a to jsou vibrace. Vibracemi se rozumí vibrace přenášené pevnými tělesy na lidské tělo, které mohou být škodlivé pro zdraví a jejichž hygienický limit stanoví prováděcí právní předpis. Právní předpisy stanovují definici, že chráněným venkovním prostorem staveb se rozumí prostor do vzdálenosti dva metry před částí jejich obvodového pláště, významný z hlediska pronikání hluku zvenčí do chráněného vnitřního prostoru bytových domů, rodinných domů, staveb pro předškolní a školní výchovu a vzdělávání, staveb pro zdravotní a sociální účely, jakož i funkčně obdobných staveb.

Při měření hluku a vibrací a při hodnocení hluku a vibrací se postupuje podle metod a terminologie týkajících se oborů elektroakustiky, akustiky a vibrací, obsažených v příslušných českých technických normách. Při jejich dodržení se výsledek považuje za prokázaný.

Na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí je Česká republika povinna pořizovat Strategické hlukové mapy a navazující akční plány. Strategické hlukové mapy se pořizují v pětiletých cyklech, anebo i dříve, pokud dojde k zásadní změně hlukové situace na sledovaném území. Tyto mapy se pořizují pro hluk v okolí určených hlavních pozemních komunikací, hlavních železničních tratí, hlavních letišť a v aglomeracích. Měření a vytvoření hlukových map probíhalo v roce 2007, 2012, 2017 a budou realizována v roce 2022. Tyto hlukové mapy jsou zveřejněny na webových stránkách Ministerstva zdravotnictví, kromě toho zde najdete mnoho tabulek, grafů a zajímavých informací včetně opatření, jejichž

účelem je ochrana před škodlivými a obtěžujícími účinky hluku.

Hustota dopravy byla v obci razantně zvýšená poté, co došlo k výstavbě jihovýchodní části obchvatu Olomouce v listopadu roku 1999, přičemž do provozu byla uvedena dne 6. 10. 2003. Je postavena v kategorii R 26,5/120 a její součástí jsou tři výjezdy – Olomouc-centrum (km 267), Olomouc-Nemilany (km 272) a Olomouc-jih (km 276). Ke zvýšení dopravy v obci vedou samozřejmě i velká ostavená logistická centra u Olomouce směrem na Holici, jakož i objížďení dálnice z důvodů jejich oprav či úsporných důvodů.

Ten, kdo v obci trvale bydlí se musel dané nepříznivé situaci nějak přizpůsobit. Nicméně je nutno si položit otázku, zda je opravdu nutné si na takovou životní změnu a situaci zvyknout a resignovat na svá přání žít a vychovávat budoucí generace za nepříznivých životních podmínek s rizikem zdravotního poškození, anebo s danou situací začít něco dělat. Kdo nic nedělá většinou nic nemá. A s ohledem na to, jak aktivním žije tato obec životem, věřím, že jde zde dost občanů ochotných podílet se na změnách, které povedou k lepšímu životu.

Žádná změna v oblasti legislativy se neděje ze dne na den. Nicméně obcí jako je tato s negativním dopadem dopravy, jsou v České republice stovky. A to už je počet, který nelze přehlížet. Pokud obce spojí své síly a potenciál, mohou prostřednictvím svých obecních zastupitelů a starostů změnit mnohé.

Ani tato obec nemusí být osamocená ve svém úsilí. Značná část vozidel obtěžujících občany projíždí i dalšími obcemi jako jsou Charváty, Drahlav nebo Blatec. Nic není nemožné, jen je třeba se obrnit trpělivostí a pracovat na tomto úkolu, jenž může do budoucna přinést značnou úlevu, po níž asi většina z nás tak touží.

Použité zdroje citované ke dni 20.9.2019:

<http://hluk.eps.cz/hluk/kompas-obcana-obtezovaneohlukem/>
<https://nalis.usoud.cz>
<http://www.mzcr.cz>

Pešta Jan, Zwiener Viktor: Hlukové limity a měření hluku, stav po 1. 1. 2019, [online] cit. 2019-09-20]. Dostupné na:

<https://atelier-dek.cz/hlukov%C3%A9-limity%C4%9B%C5%99en%C3%AD-hluk%E2%80%93stav-po-1-lednu-2019-894>
<http://www.ceskedalnice.cz/dalnice/d35/>

Mgr. Michaela Sigmundová, Ph.D

Florbalový klub Stars florbal otevírá i v tomto roce kroužek florbalu na naší škole. Děti se zde naučí základní florbalové dovednosti, práci s míčkem a hokejkou a týmové vnímání hry. Účastníci kroužku se mohou těšit na zábavné lekce plné her, soutěží a meziškolních florbalových turnajů. Kroužek je určen pro chlapce i dívky z 1. až 5. třídy a v provozu bude každé úterý od 14:00 do 15:00 hod. Cena je 600 Kč za pololetí.

Přihlášení je možné pomocí přihlášky na webu:
www.starsflorbal.cz

Alejí vysázená myslivci v délce 3 km začíná u areálu ZD v Kožušanech a končí až v bystročickém katastru

Nepřízeň sdělovacích prostředků a mocných v nedávné době velmi poškodila vnímání myslivců v očích veřejnosti. Masaři nebo bouchalové, byly ty nejpříznivější názvy, kterými byli myslivci titulováni. Ale otázkou je, kde je pravda.

Již ve středověku si šlechta ustavovala ve svých revírech myslivce. Byly to osoby pověřené péčí o zvěř na rozdíl od šlechty samotné, kterou můžeme považovat výhradně za lovce. V osobě dnešního myslivce se obě funkce spojily - to znamená, že o zvěř nejen pečuje, ale ji i loví. Objektivní pohled nám poskytne zhodnocení podílu chovu a lovu.

Každý ví, že rok má dvanáct měsíců. Ale jen znalí vědí, že doba lovu většiny druhů zvěře je zákonem stanovena na 3 až 4 měsíce v roce (mimo tzv. škodné). Prostým srovnáním vyplývá, že běžný myslivec věnuje více času péči o zvěř a jiné činnosti v honitbě zaměřené na zlepšování životních podmínek zvěře. V našich podmínkách polní honitby to znamená během roku připravit zásoby krmiva pro období nedostatku v přírodě. Následně pak toto krmení dopravit do honitby, kde má každý člen spolku vybudované krmné zařízení, většinou tzv. zásyp. Krmivo je získáváno odkupem zkrmitelných zbytků od místního zemědělského družstva, ale i např. odkupem odpadu ze sladoven a nákupem řepy od zemědělců, kteří pěstují krmnou řepu pro nás myslivce.

Mimo zabezpečení krmení se myslivci věnují výstavbě a údržbě mysliveckých zařízení sloužících k lovu srnčího a černé zvěře, tedy divočáků. Ide o kazatelny a posedy jejichž technický stav musí umožnit nejen lovení, ale i bezpečné užívání. Je smutnou skutečností, že tato zařízení jsou často cílem útoků vandalů, byť jsou většinou mimo cesty a vzdáleny od vesnic. V dnešní době letních veder a sucha musíme zabezpečit i zdroje vody, zejména pro zajíce, kteří se pohybují jen v omezeném teritoriu. Velmi vážné je to, že i tyto napáječky jsou ničeny, nebo dokonce zcizeny.

Za velkou čest našich myslivců považuji výsadbu téměř šesti kilometrů alejí v katastrech Blatce, Kožušan a Tážal. Představuje to více jak tisíc stromků, dnes již stromů, které ozelenily naši přírodu a chrání pozemky před větrnou erozí. Nákup sazenic a kůlů byl sice uhrazen dotacemi od státu, ale veškerou práci a následnou péči zajistili myslivci vlastníma rukama.

Nevím o tom, že by některá jiná organizace, zejména tzv. ochránci přírody udělali tolik pro přírodu a tedy pro zlepšení vlastního životního prostředí. Vysázeny byly duby, javory, jasanů a lípy, tedy stromy, které budou ovzduší našich obcí vylepšovat dalších několik desítek nebo i stovek let, protože takový strom přežije mnoho generací lidí. K tomu lze jen dodat, že k myslivcům se tehdy přidala jen jedna rodina z Blatce, kdy tři generace zasadily společně „svou“ lípu v jedné z alejí. Takto mohou tehdejší děti

v budoucnu při vycházce do přírody ukazovat svým vnukům strom, který zasadily kdysi dávno s jejich prapradědy.

Tímto chci ukázat, že pro myslivce je lov až na druhém místě, nehledě ke skutečnosti, že bez péče myslivců o některé druhy zvěře by tyto ve volné přírodě neexistovaly a i na zajíce a bažanty by se naši potomci chodili dívat do ZOO.

Ještě nedávno jsme se starali v honitbě o necelou stovku koroptví a dokonce pod Tážalami se ozývalo „pět peněz“ z jednoho hejna křepelek. Dnes již nejsou slyšet, protože jsou více chráněni zcela nepůvodní dravci, proti nimž naše drobná zvěř nezná ochranu. Když jsem před několika lety v létě šel od Tážal k Moravě, provázel mě vždy zpěv několika skřivanů. Dnes tam není jediný, protože motáci je zcela vyhubili. Je to pro lidi memento – ochrana přírody se musí dělat promyšleně.

Jaroslav Navrátil - (tážalský rodák)

Poznámka k článku od člena reakční rady:

I já jsem díky negativistickým pohledům různých odpůrců myslivosti nabyl před dvaceti lety dojmu, že myslivci jsou predátoři a jejich zájem je jít do lesa, ulovit zvěř, aby měli co na talíř.

Když jsem však působil v největší honitbě naší republiky ve vojenském újezdu Libavá, tak jsem tam poznal, co to myslivost je, co to stojí fyzického úsilí, finanční nákladnosti spoustu lidí a každého myslivce. Nebylo to poznání jenom z Libavé, ale také zkušenosti z jiných mysliveckých sdružení včetně té naší.

Myslel jsem si, že myslivec přijde do lesa a uloví, co první uvidí. Není tomu tak. Lovění zvěře má své přísné řady a pravidla a jejich porušení je nepříjemně sankční pro toho kdo je poruší.

Na mém prvním honu jsem byl nadšen mysliveckým pravidlem chování a úctou ke slovené zvěři. Hluboce jsem smekl klobouk, který jsem si na doporučení mého kamaráda na poslední chvíli koupil. Byl jsem rád, že jsem byl oblečen podle myslivecké etikety a ne v maskáčích nebo ve značkových teplácích, bundách a čepicích.

Svým známým říkám, abychom si vážili myslivců, jejich práce a úsilí, kterou běžně lidé nevidí. Díky tomu všemu v přírodě potkáváme tolik zvěře, za kterou nemusíme jít do zoologických zahrad, ale stačí jít za humna do lesa, polí, luk i vodních toků a nádrží.

Ing. Vladimír Kubisa

Start do sezóny vyšel mužům náramně. Nejprve postoupilo naše družstvo v rámci 1. kola Hanáckého poháru přes FK Huzová a ve čtvrtfinále si na domácím hřišti poradilo se silným soupeřem z Hluboček. Účinkování v poháru skončilo v semifinále s mužstvem Chválkovic, kdy v improvizované sestavě na solidně hrající hosty naše hra nestačila.

V soutěži naši muži zatím našli přemožitele pouze ve Velké Bystřici a drží se v předních příčkách tabulky 1.B třídy sk. B. (Po 9. kole 2. místo).

Do konce podzimní části ještě odehrají na domácím hřišti tyto zápasy:

13.10. 15:00 Velký Týnec
27.10. 14:30 Leština
3.11. 14:00 Slatinice

Družstva žáků taktéž rozehrála svá utkání v okresních soutěžích a daří se jim střídavě.

Mladší žáci uspěli zatím jen na hřišti Grygova a snad se jim ještě do konce podzimní části podaří u některého soupeře bodovat.

Starší benjamínci udrželi v první části 2. místo ve své skupině, stejně jako úplně ti nemladší.

Přidali jsme si na podzim spoustu práce k té, kterou máme s vedení žakovských kategorií u nás v klubu. Na listopad jsme si naplánovali zorganizovat 4 charitativní žakovské turnaje. Celá řada klubů nejen z okolí pozvání přijala.

Naše nejmladší ročníky 2012-13 poráží na turnaji v Dubu nad Moravou Sigmu Olomouc 13:3

KOPEME PRO VILDU

9.11.2019 (HOLKY) TURNAJ MLADŠÍCH ŽÁKŮ R. 2007
 10.11.2019 TURNAJ MLADŠÍCH ŽÁKŮ R. 2007
 16.11.2019 TURNAJ FOTBALOVÝCH PŘÍPRAVEN R. 2009
 17.11.2019 TURNAJ FOTBALOVÝCH PŘÍPRAVEN R. 2012

HALA ZŠ VELKÁ BYSTRICE

finanční výtěžek v rámci turnajů / startovné 1500,-, pořádaná sbírka, vynos z občerstvení / bude věnován

VILDOVI KOČIŠOVI Z VELKÉ BYSTRICE

Vilda se narodil v srpnu 2007, vinou komplikací při porodu je tělesně postižený. Výtěžek pomůže zajistit Vildovi speciální kolo pro volný pohyb a rehabilitační cvičení

DĚKUJEME, ŽE POMÁHÁTE S NÁMI !

patronem turnajů je bývalý fotbalový reprezentant David Rozehnal

Celou akci jsme spojili pod iniciativu Děti Dětem a opět využijeme zázemí haly ve Velké Bystřici, kde nám vychází vstříc. Budeme se snažit pomoci Vildovi Kočišovi. Je to 12 letý kluk z Velké Bystřice a jeho diagnóza je spastická diparéza. Cílem turnajů je vybrat prostředky na rehabilitační cvičení a pořízení nového speciálního kola.

Celoročně hledáme nové hráče a hráčky pro fotbal. Nebojte se přijít na žakovské tréninky (úterý/čtvrtek od 16:00) vyzkoušet a poptat se trenérů co a jak. Vítejte ročníky 2012-14.

Robert Vojtek

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ

Zveme srdečně všechny milovníky lehké múzy na hudební divadelní představení „Operetní féerie“, které se bude konat 9. listopadu 2019 v 17:00 hodin v Kulturním domě v Tážalech.

Produkce ve scénických dekoracích a kostýmech, kde veselá vyprávění spojená s protančenými melodiemi ze známých operet potěší srdce a pohladí duši každého diváka.

Těšíme se na vaši účast

KULTURNÍ A NEMOVITÉ PAMÁTKY V NAŠÍ OBCI

Kulturní nemovité památky, jako např. stavby či sochy, jsou významnými doklady historického vývoje a prostředí společnosti od nejstarších dob do současnosti. Jsou naším kulturním dědictvím, a to nejen pro své stáří, ale také pro své hodnoty estetické a umělecké, jako svědectví o životním způsobu, tvůrčích schopnostech a práce člověka z nejrůznějších oborů lidské činnosti a to jak v dávné minulosti, tak i v době současné.

Nejsou významné jen samy o sobě, ale také ve svém historickém nebo společenském kontextu.

V naší obci se nachází třináct kulturních nemovitých památek. Čtyři z nich jsou v kategorii okresního (krajského) významu a jsou památkově chráněny. V Tážalech je to **socha sv. Norberta** a v Kožušanech **socha sv. Josefa, kaple sv. Anny a Památník obětem 2. světové války u Základní školy**.

Ostatní jsou místního významu (**zvonice na návsi v Tážalech a před ní socha Madony s dítětem, kamenný kříž naproti Kulturního domu, socha sv. Jana Nepomuckého za Kožušankami směrem na Olomouc, kamenný kříž Na Trávníku, kamenný kříž na kopci u vjezdu do zemědělského družstva, kamenný kříž před kaplí sv. Anny, plastika Venuše (alegorie hudby) v zámecké zahradě a Boží muka u Základní školy**).

Památky místního významu nejsou sice zapsány v Ústředním seznamu kulturních pamětihodností, přesto mají nespornou památkovou i architektonickou cenu a jejich kulturně-historické hodnoty jsou nepochybně významné pro každou obec nebo region, v němž se nacházejí.

Původ a osudy některých těchto kulturních nemovitých památek v naší obci byly již popsány v dřívějších ZPRAVODAJÍCH a postupně budeme zveřejňovat i historii ostatních památek.

KŘÍŽ NA HRADČICI

Kdybychom se vydali od kožušanského železničního mostu západním směrem vzhůru do kopce, narazíme na jeho horizontu na dnes již neexistující křižovatku staré středověké cesty zvané „Hradčica“ (hradská cesta), která směřovala od jihu k severu a spojovala poddanskou obec Kralice s Klášterním Hradiskem v Olomouci. (Naposledy byla tato stará polní cesta hojně využita při povodni v r. 1997).

Pár metrů od tohoto rozcestí, hned vedle dnešního vjezdu do střediska zemědělského družstva, stával od nepaměti dřevěný svatý kříž, o němž ani v dávné době již nikdo nevěděl, co zde na tomto místě symbolizuje, zda nějaké neštěstí, mord, či Boží zázrak.

Nicméně kožušanští občané po generace kříž opatrovali a opravovali, a poněvadž byl dřevěný, museli ho vždy po několika letech obnovovat. Z toho důvodu se v roce 1854 obecní zastupitelé rozhodli, že jej nechají zhotovit z kamene – **neboť takový by dobře odolával nepřízni a nepohodě času a stál by tu jednou pro vždy, jako připomínání našeho nanejvyšší bohulibého rozhodnutí...**

Píše se rok 1869. Je právě jednadvacet roků od zrušení poddanství a zřízení konstituce. Na selská stavení v Kožušanech i v Tážalech nastupovala v této obrozenecké době postupně nová generace mladých hospodářů, kteří již nepoznali ani nezažili robotu, desátky, naturální dávky či obrovské neúnosné kontribuce (daně), ale vyrůstali v svobodomyšlném duchu nepoddajných, hrdých a někdy až furiantských hanáckých sedláků, jejichž otcové jim v roce 1848 vybojovali **„do dědičného majetku a práva na věky věkův grunty i s dobyttem, s polnostmi a se vším, co v domě ve dřevě přibito jest“**.

Tito noví hospodáři pak postupně budovali a vylepšovali nejen svá hospodářství, ale i svou obec a její instituce. V Tážalech například v roce 1864 tamější obecní zastupitelstvo nechalo postavit obecní dům (hospodu) č. 41 a v Kožušanech zase, pár roků před tím, si občané na vlastní náklady v části obce „Na trávníku“ pořídili jednotřídní školu č. p. 69.

Z dochovaných protokolů zasedání tehdejších obecních

zastupitelstev se to jen hemží různými nápady a návrhy, co všechno by se mělo v obci vybudovat a vylepšit.

Také ve zmíněném roce 1869 se kožušanští radní dlouho dohadovali a přeli, co pro obec udělat, čím a jak přispět k jejímu zvelebení. Měli v úmyslu vytvořit něco velkolepého, nezničitelného, co by zde přetrvalo na věky. Zároveň si však uvědomovali, že Bohužel na nějaké nákladné okázalosti se jim nedostává potřebných financí a proto jim nezbývalo nic jiného, než zůstat pro tentokrát jen u nějaké vzletné proklamace.

Pozvali si do obecní rady místního písaře a učitele Josefa Mlčocha rodáka z Laškova, dali hlavy dohromady a po delší rozvaze sepsali následující zajímavé provolání, kterým sami sobě uložili takovýto ctnostný, leč pýchou zavánějící „závazek“:

Dle usnesení a rozvážlivého umluvení výboru a všech oudův obce, se tímto obec Rustikální vyjadřuje a spolu také se na věčné časy budoucně jako za povinnost se zavazuje, jak pro sebe, tak pro svoje potomky, ten kamenný svatý kříž, který na křížní cestě Hradčici v poli stojí, vždy; ať v jakém

koliv pádu, opravení by potřeboval, buď od blesku, neb od větru, neb jak kým koliv způsobem pokažen byl a opravy potřeboval, zapraviti a do dobrého stavu opět přivést, tak aby Dominikální obec žádného podílu na tom bráti nemusela.

Na důkaz tohoto upsání a této pravdy, to my našim podpisem našich jmen potvrzujem.

Franc Rubačik, № 1 – představený (starosta)

Franc Waca, № 10 – radní

Josef Rubačik, № 7 – radní

Jan Smutný, № 27 – vejbor

Franc Dočkal, № 29 – vejbor

V Kožušanech dne 15 ho Června 1869

Tato sto padesát let stará listina se dodnes zachovala a je uložena v okresním archivu v Olomouci. Nemá však pravděpodobně žádného právního opodstatnění, protože v dnešní době za stav nemovitých památek odpovídá obec, která je má ve vlastnictví a proto také, navzdory závazku kožušanských rustikálů z roku 1869, hradí veškeré potřebné opravy z obecního rozpočtu.

Na vysvětlenou, co je to *obec Rustikální a Dominikální*:

Rustikál byl sedlák, sice poddaný, ale půdu i grunt měl za jistý poplatek, či jinou úhradu v dědičné držbě. Po zrušení poddanství v roce 1848 mu tento majetek, po vyrovnání určité nevelké částky, připadl do vlastnictví navždy.

Dominikál byl také sedlák, ale půda, kterou obdělával, byla panská, to znamená, že dominikál byl jen námezdní pracovní silou, nebo v lepším případě hospodářem na pachtu, čili ve vlastní režii obdělával půdu od vrchnosti pronajatou (propachtovanou). Po roce 1848 měl možnost si od majitele (bývalé vrchnosti) půdu koupit a tím se z něj stal tzv. familiant.

Milan Ženčák

Pátral jsem, zda se někdy v minulosti vyskytovalo takové obrovské množství myší a hrabošů, tak jako v letošním roce. Našel jsem záznam ve školní kronice, ve které tehdejší kronikář a zároveň správce kožušanské obecní školy p. Antonín Pecha popisuje myší kalamitu z roku 1896. Cituji ze zápisu:

Na polích jest od měsíce srpna velmi mnoho polních myší (hrabošů), které dělají mnoho škod. Proto dle povolení císařsko královského okresního hejtmanství zakoupeno na obecní útraty 80 kilogramů strychninem otráveného ovsa k vyhubení těchto hlodavců, neb tolik jich nikdo nepamatuje. Ničili zemáky, řepu, podzimní osení a jetel. Trávení pomohlo – žel Bohu, otrávil se též něco holubů a ptactva ovsem tím.

M. Ž.

Dopis hraběnky z Fagares vdovy po písaři na kožušanském Dvoře

(dokument uložený v Okresním archivu v Olomouci)

Vaše Milosti, nejvyšší páni auředníci a páni soudcové zemští, páni ku mně laskavě přízniví.

Před Vaší Milostí toho netajím, že pán Bůh všemohoucí mého nejmilejšího pana manžela pana Jana Horeckého z Horky, místodržícího nejvyššího písařství moravského, z tohoto bídného světa skrze čestnou smrt povolati ráčil.

A poněvadž Jeho Milost pan hejtman Markrabství moravského pozůstalost po nebožtíku pánu mém ve Dvoře kožušanském, všecko, cožkoliv od svršků a jiných nadbytků v tom dvorním statku bylo, z ouřadu svého hejtmanského zinventovati poručiti jest ráčil a já jakožto manželka nebožtíkova, majíc v témž Dvoře svršky a nadbytky své vlastní, kteréž žádnému jinému nenáleží než jako mně, k nim přijíti nemohu.

Vašich Milostí za to prosím, že Jeho Milost pana hejtmana v tom naučiti ráčíte, aby Jeho Milost pán mně osiřelej vdově, cožkoliv tam mně spravedlivě náleží, to všecko vydati poručiti ráčil, tak abych já ubohá vdova dalšího zdržování Vaší Milostí nečinila a k outratám daremným nepřicházela.

I také toho před Vašich Milostmi netajím, že jest sirotek jeden po nebožtíku pozůstal a já jsouc vlastní mateř jeho, majíc jen malou živnost, i také souc dosti zle od nebožtíka opatřena, neb nenadouc se zesnulý pán můj, aby tak skoro umřiti a z tohoto světa jíti byl nucen.

Vaše Milosti za to žádám, že ráčíte podle uvážení Vašich Milostí to naříditi, aby mně na pomoc toho sirotka vychování z té pozůstalosti po nebožtíku něco, při čem bych obstáti mohla, vydáno bylo.

Jsem té naděje, že tak učiniti ráčíte. Za laskavou odpověď Vašich Milostí prosím a s tím pánu Bohu poručena činím.

Alena MEYLADKA hrabinka z FAGARES
pozůstalá vdova po nebožtíku Janovi HORECKÉM

Dopis není datovaný, je však jisté, že byl napsán v období před r. 1782, kdy Josef II. kožušanský Dvůr (klášterní statek) zrušil.

O hraběnce Aleně Meyladce historické prameny mlčí, pouze na základě predikátu „Fagares“ se můžeme domnívat, že byla z italského urozeného rodu. Ani o Janu Horeckém z Horky není možné zjistit nic bližšího.

Kožušanský Dvůr byl ve vlastnictví ženského kláštera sv. Kateřiny v Olomouci. Obnášel zhruba 86 hektarů polností a pastvin.

Správa, vedení a administrativní Dvora sídlila v domech č. p. 11 (dnešní vlastník manželé Tenglerovi) a č. p. 12 (současná majitelka Ludmila Chmelová).

Na místě nznějších domků ve Dvoře se dříve nacházely jen stodoly, chlévy, kovárna a ratejny pro hofery a čeledí.

Milan Ženčák

Vážení spoluobčané a čtenáři.

Letos 13. července se uskutečnil již osmý ročník závodu traktorů a malotraktorů Furick cup.

Celkem se zúčastnilo 12 strojů, traktory originální i domácí výroby. I letos bylo vidět, že si skutečně všichni účastníci závodu dali práci a čas, aby návštěvníky co nejvíce pobavili. O legraci a hecování závodníků nebyla nouze, takže si každý přišel na své.

Startovní pole bylo rozděleno do kategorií:

- M 1 – frézy
- M 2 – malotraktory
- M 3 – traktory

Každý z účastníků musel absolvovat rychlostní zkoušku na vymezené trase, zručnostní jízdu, nelehkou jízdu do vrchu a odtažení 38 tunového nakladače.

Malotraktůrky oproti tomuto kolosu vypadaly jako mravenečci, kteří se snaží do mraveniště odtáhnout slona. A světe div se, podařilo se jim to.

Po úporných výkonech všech účastníků, výsledcích v jednotlivých disciplínách se dospělo k výsledkům tohoto klání podle kategorií, kde byli tito vítězové:

- M 1 – frézy:** Martin Vrána z Blatce
- M 2 – malotraktory:** Jiří Thomas ml. z Kožušán
- M 3 – traktory:** Marek Kowalcuk z Drahlova

Každým rokem se snažíme, aby ceny pro soutěžící byly atraktivnější, a rok od roku se nám to daří více díky sponzorům, kterým za to patří velký dík.

Závody Furick cup získávají stále více na popularitě, což dokazuje účast veřejnosti jak místní, tak i ze širokého okolí. Nás pořadatelé to velice těší a jsme rádi, že touto akcí můžeme pomoci zviditelnit naši krásnou obec.

Prostřednictvím ZPRAVODAJE bych chtěl poděkovat všem známým, kamarádům a rodině za ochotu a pomoc při přípravě této akce, kterou bych bez všech vůbec nebyl schopen zorganizovat. Taktéž patří poděkování všem závodníkům za jejich obětavost při celodenním nelehkém soutěžním zápolení.

A závěrem? Dá-li pán Bůh zdraví, sejdem se příští rok 11. 7. 2020.

S pozdravem František Poučinský

 tomas_poli_stepan
  www.polihotrip.cz
  @polihotrip

CESTOPISNÁ PŘEDNÁŠKA

Severní Vietnam, Kambodža a Laos

Obec Kožušany – Tážaly Vás zve na cestopisnou přednášku

Pondělí 18. listopadu 2019 v 17:00 hodin / KD Tážaly

Dobrodružná cesta v sedle místních populárních skútrů nás zavede do pohraniční oblasti mezi severním Vietnamem a Čínou. Navštívíme místa, kde se zastavil čas a stále se tak žije tradičním způsobem života. Pokračovat budeme do Kambodže, zemi se zdrcující minulostí Rudých Khmérů. Nakonec nás čeká divoká část Laosu, kde se pokusíme vystopovat poslední slony v pralese.

Vstupné DOBROVOLNÉ / Přednáší Tomáš Štěpán

Krasové oblasti, místní speciality (kobra, pavouk, pes, žába), vietnamský Nový rok, výuka angličtiny v místní škole, život v horách, rýžové plantáže, přírodní termály, místní tržnice, Hanoi, Halong Bay, Angkor Wat, Rudí Khmérové, kouzelné ostrovy Kambodži, světící plankton, valybi žralok, Mekong, stopování slonů a další...

Obec Kožušany-Tážaly
Tážaly 1, 783 78

OZNÁMENÍ

Obec Kožušany-Tážaly oznamuje, že přijme do hlavního pracovního poměru zaměstnance na pozici „Obsluha ČOV, údržba a správa obecního majetku“.
(Kategorie rizikovitosti práce – třída 3)

Nástup: 2. ledna 2020

Požadavky: řidičský průkaz skupiny B,C, – dobrý zdravotní stav

Termín pro doručení životopisů zájemců: 20. října 2019

Petr Mazal, starosta obce

MAJITELŮM PSŮ

zbývají necelé tři měsíce na to, aby nechali svá zvířata označit mikročipem. Pokud váš domácí mazlíček nebude k 1. lednu 2020 označen tímto elektronickým zařízením, hrozí vám, jako zodpovědným majitelům, ve správním řízení uložení pokuty ve výši až 20 tisíc korun.

Čipování je jednorázový úkon srovnatelný s injekční aplikací. Mikročip o délce zhruba jednoho centimetru je sterilně aplikován pomocí jehly do podkoží zvířete. Obal je vyroben z biokompatibilních materiálů, na které organismus psa nereaguje jako na cizí těleso.

Označení psů mikročipem provádějí soukromí veterináři, kteří jsou oprávněni vykonávat veterinární léčebnou a preventivní činnost. Povinná evidence psů v současné době funguje ve většině zemí Evropské unie.

Čipování psů provede v naší obci MVDr. Milan Číp začátkem měsíce listopadu. Konkrétní termín bude upřesněn koncem října.

VZPOMÍNÁME

Jiří MÍK †29. 8. 2019 (66 let)
Oldřich ZAVADIL †18. 9. 2019 (73 let)

NAŠI JUBILANTI

Říjen:

Aclerová Marie 84 let
 Vaníček Josef 83 let

Listopad:

Ženčáková Anna 86 let
 Gajda František 86 let
 Schindlerová Hedvika 83 let
 Kovář Bohuslav 82 let
 Hrušková Zdena 80 let
 Šelep Alois 80 let
 Zmeškalová Marie 80 let
 Ženčák Pavel 75 let
 Buchtová Veronika 70 let
 Studený Václav 70 let

Prosinec:

Drmolová Dagmar 86 let
 Tenglerová Božena 86 let
 Kyselá Jarmila 86 let
 Ženčáková Ludmila 70 let
 Rozehnal Oldřich 70 let

STOLETÉ NAROZENINY

Socha Madony s dítětem, která stojí před zvonící na návsi v Tážalech a Lípa svobody nacházející se v Kožušanech u sochy sv. Josefa nemají zdánlivě nic společného, ale jedna věc je přece jen spojuje – obě se „narodily“ právě před sto roky.

V roce 1919 při příležitosti 1. výročí vzniku Československé republiky a na památku válečných obět tážalských občanů v 1. světové válce, byla v Tážalech odhalena před místní kapličkou socha Madony s dítětem, na jejímž soklu je mramorová deska se jmény šestnácti padlých. Zdejší občané se na sochu složili ve veřejné sbírce.

V Kožušanech v roce 1919 tehdejší radní pravděpodobně šetřili obecní kasu, neboť místo aby postavili, tak jako v Tážalech, důstojný pomník padlým, nechali alespoň na počest prvního výročí konce 1. svět. války a vzniku ČSR zasadit v obci dvě lípy. Jednu před školní budovou a druhou vedle sochy sv. Josefa. Obě byly „pokřtěny“ jmény dvou dcer našeho prvního prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka – Olga a Alice.

Lípa svobody se jménem Olga stojí na návsi dodnes a stých narozenin se dožívá v dobré kondici. Má objemný kmen a nádherně vzrostlou souměrnou korunu. Je radost na ni pohlédnout. Když si ji budeme hýčkat a opatrovat, dožije se dalších sto i více let.

P.S. Pomník, ani pamětní deska, která by důstojně připomínala jména kožušanských padlých v 1. světové válce, nestojí v obci dodnes.

M. Ž.

Dne 13 října 2019 se dožívá 50 let starosta naší obce pan Petr MAZAL. Do dalšího života mu přejeme všechno nejlepší – hodně štěstí, pohody, spokojenosti, optimismu, životní energie, Božího požehnání a hlavně pevně a stálé zdraví.

ZMĚNA PROVOZNÍ DOBY POŠTY PARTNER V TÁŽALECH OD 1. ZÁŘÍ 2019

Pondělí	8:00 – 11:00
Úterý	13:30 – 16:30
Středa	8:00 – 11:30
Čtvrtek	13:30 – 16:00
Pátek	8:00 – 11:00

NAŠI PRVNÁČCI

Adéla GABOROVÁ

Veronika MACÁKOVÁ

František Šimon RICHTER

Ondřej SCHNEIDER

Magdalena PAZDEROVÁ

Eliška BOUDNÍKOVÁ

Sofie TENGLEROVÁ

Jolana LENOCHOVÁ

Emílie ZEMKOVÁ

VOLNÁ VSTUPENKA

MODERNÍ DŮM

OLOMOUC

Výstaviště Flora

7. – 9. listopadu 2019

ČT, PÁ 9-18 HODIN, SO 9-17 HODIN

SOUČÁSTÍ JSOU:

výstava a konference pro úspory energie
a využití obnovitelných zdrojů

moravská výstava a konference
na téma dřevěné stavění

multižánrová akce s cílem propagace
a popularizace architektury a designu

krajská přehlídka investičních příležitostí,
prezentace měst a obcí Olomouckého kraje

Omnis Olomouc, a.s., Horní lán 10a, 779 00 Olomouc, www.omnis.cz
tel.: 588 881 422, mob.: 608 711 422, e-mail: nasadi@omnis.cz

Podrobný program na www.omnis.cz

Jindřich KRATOCHVÍL

Zdeněk STÖSSEL

David ZMEŠKAL